

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci žalobce: **OLEXANDRA, s.r.o.**, se sídlem Praha 4, Pravá č.p. 919, IČ: 26143011, v řízení zastoupeného Mgr. Michalem Horou, advokátem se sídlem Praha 1, Pařížská 7/1076, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 376/1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.11.2008, č.j. 2008/56555-424,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky ze dne 12.11.2008, č.j. 2008/56555-424, se **z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **p o v i n e n** nahradit žalobci náklady řízení v částce 7.760. Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Michala Hory, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí č.j. 2008/56555-424 ze dne 12.11.2008, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce v Pelhřimově ze dne 11.1.2001, č.j. KP/26/2000/R/Da, kterým uložil žalobci pokutu ve výši 140.000,- Kč za porušení právních předpisů o zaměstnávání cizinců, když žalobce měl údajně zaměstnávat bez povolení místně příslušného úřadu práce zaměstnance ze zahraničí. Žalobce považuje rozhodnutí žalovaného za nezákonné

s tím, že trpí zásadními vadami řízení. Poukazuje na to, že rozhodnutí Úřadu práce v Pelhřimově o uložení pokuty žalobci nikdy nebylo řádně doručeno, a proto nemohlo nabýt právní moci. K doručení mohlo dojít nejdříve v červnu 2008, kdy si žalobce osobně na úřadu práce převzal dokumentaci k celé záležitosti. Žalovaný sice poukazuje na to, že rozhodnutí doručil jistě paní R. L., která měla generální plnou moc, kterou měl údajně vystavit žalobce, ale tato plná moc je dle žalobce neplatná. Žalobce tak nevěděl ani o zahájení správního řízení, ani o vydání jakéhokoli rozhodnutí, a to až do června 2008, kdy mu byl z důvodu exekuce obstaten bankovní účet. Nevyrozumění účastníka o zahájení řízení je zásadní vadou správního řízení, ke které je správní orgán povinen přihlídnout z úřední povinnosti. Dále poukazuje na to, že plná moc, kterou se prokazovala paní R. L., byla falsifikátem, což potvrdil i Magistrát města Pardubice. Je přesvědčen o tom, že zcela zjevný falsifikát razítka Magistrátu města Pardubic měli zjistit úředníci Úřadu práce v Pelhřimově již v roce 2000 při zahájení správního řízení. Je přesvědčen o tom, že plná moc je neplatná i z hlediska obsahového, neboť není možné přenést veškeré pravomoci jednatele na zastupující osobu. I proto měl Úřad práce v Pelhřimově plnou moc odmítnout a jednat výhradně se společností OLEXANDRA, s.r.o.

Žalobce žalovanému vytýká, že se s žádnými tvrzeními žalobce týkajícími se neplatnosti plné moci v rozhodnutí o odvolání nijak nevypořádal a v odůvodnění rozhodnutí se spokojil pouze s konstatováním o opožděnosti podaného odvolání.

Dále namítal žalobce, že mu bylo jako účastníku řízení ze strany Úřadu práce v Pelhřimově upíráno právo nahlížet do spisu a pořizovat si z něho kopie v něm obsažených dokumentů. Žalobce pro úplnost doplňuje, že žádné zahraniční (ukrajinské a ruské) dělníky, kteří jsou zmiňováni v protokolu o kontrole, nezná a žádné pracovní smlouvy s nimi neuzavíral a na stavbu do Kamenice nad Lipou je neposílal. Žalobce nepodepsal ani žádnou smlouvu o dílo se společností Lesostavby Třeboň, na kterou odkazuje předmětné rozhodnutí. Byly-li tyto smlouvy uzavřeny s paní R. L., je nutné je považovat za neplatné. Ani těmito skutečnostmi se ale žalovaný v rozhodnutí nezabýval.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že úřad práce skutečně po celou dobu vedeného správního řízení ve věci uložení předmětné pokuty doručoval a jednal výhradně s paní R. L., neboť tato předložila kontrolorům úřadu práce ověřenou generální plnou moc k zastupování jednatele žalobce pana P. De-B.. Pokud tedy žalovaný odvolání podané dne 23.6.2008 posoudil jako opožděné a zamítl jej, postupoval v souladu s právními předpisy. Vzhledem k tomu, že posuzoval opožděné odvolání do již pravomocného rozhodnutí, vycházel správně z ustanovení § 179 správního řádu, když pro řízení, které bylo pravomocně skončeno před účinností zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, použil ustanovení tohoto správního řádu a nikoli, jak žalobce namítá, zákon č. 71/1967 Sb. K námitce žalobce ohledně falsifikátu plné moci uvedl žalovaný, že úřad práce postupoval v řízení o uložení pokuty v souladu s ustanovením § 46 zákona č. 71/1967 Sb., který mu ukládal vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci a ten byl zjištěn způsobem, který neumožňoval jiný výklad. Se žalobcem bylo řádně zahájeno správní řízení, když oznámení bylo žalobci doručeno dne 29.12.2000 na adresu sídla, kterou měl zapsánu v obchodním rejstříku. Nemůže se tedy žalobce hájit tím, že o zahájení správního řízení ve věci nevěděl. Pokud žalobce poukazuje na nové, v době rozhodování neznámé skutečnosti, spočívající ve zfalšování plné moci k zastupování účastníka řízení, je žalovaný toho názoru, že tímto není možno zpochybnit skutečnost, že předmětné rozhodnutí bylo vydáno v souladu se správním řádem a nově uváděné skutečnosti nemohou zpochybnit pravomocnost předmětného rozhodnutí. Navíc žádný právní předpis v době udělení plné moci neukládal správnímu orgánu, aby požadoval její úřední ověření. Z průběhu kontroly vyplynulo, že práce cizincům přiděloval a smlouvy uzavíral pan I. K.,

zaměstnanec žalobce, což potvrdila paní L., jakož i skutečnost, že cizinci pracovali pro žalobce, a to bez platných povolení k zaměstnání.

Žalobce využil svého práva a na vyjádření žalovaného reagoval replikou, ve které uvedl, že žalovanému bylo známo, že plná moc je falsum již v době rozhodování o odvolání a bylo to zřejmé i při běžném posouzení plné moci. Stejně tak smlouvu o dílo se společností Lesostavby Třeboň podepsala pouze paní R. L., a to opět na základě stejné zfalšované plné moci. Nadále trval na zamítnutí žaloby.

Ze správního spisu předloženého žalovaným soud zjistil následující skutečnosti:

Z potvrzení Úřadu práce v Pelhřimově soud zjistil, že dne 1.11.2000 byla provedena kontrola dodržování zákona o zaměstnanosti v oblasti zaměstnávání cizinců, při které byli kontrolováni pracovníci provádějící rekonstrukci zámku v Kamenici nad Lipou, a bylo zjištěno, že ukrajinští státní příslušníci pracovali na okrese Pelhřimov bez povolení místně příslušného úřadu práce a byli zastiženi přímo při výkonu práce.

Ve spise se dále nachází pověření zaměstnanců úřadu práce k provádění kontroly dodržování zaměstnávání cizinců u zaměstnavatele, firma OLEXANDRA, s.r.o., se sídlem Praha 4, Špírkova 524/10, a současně se zde nachází i živnostenský list této firmy a výpis z obchodního rejstříku. Dne 1.11.2000 se na Policii ČR dostavila paní R. L., která sdělila, že na základě plné moci zastupuje společnost OLEXANDRA, plnou moc jí udělil pan De-B. P. a na základě této plné moci sjednala smlouvu o dílo se společností Lesostavby Třeboň a.s. Dále uvedla, že kontrolované cizince poslal do Kamenice nad Lipou pracovat jednatel společnosti a ona se domnívala, že všichni mají uzavřené pracovní smlouvy, ale nebyla si jistá. Zaměstnance do firmy přijímá jednatel společnosti, ona pouze uzavírá smlouvy o dílo, vystavuje faktury a inkasuje peníze, které odevzdává jednateli. Mzdu sjednává jednatel a také jim vyplácí mzdu. Uvedla, že věděla o tom, že kontrolovaní ukrajinští pracovníci nemají povolení k zaměstnávání. Ve spise se dále nachází plná moc udělená jednatel společnosti OLEXANDRA, s.r.o. P. De-B., bytem J., ulice D. 5, paní R. L., bytem V. P. 401, Česká republika, k jednání a podepisování za společnost OLEXANDRA, s.r.o. ve všech věcech s tím, že jmenovaná je oprávněna jednat a podepisovat za společnost samostatně. Plná moc je z 1.9.2000. Dále pak již úřad práce komunikoval pouze s paní R. L., které zaslal protokol o provedení kontroly, dne 19.12.2000 i oznámení o zahájení správního řízení o uložení pokuty ze dne 12.12.2000 a dne 23.1.2001 i rozhodnutí o uložení pokuty ze dne 11.1.2001, č.j. KP/26/2000/R/Da. Ve spise se také nachází faktura vystavená firmou Lesostavby Třeboň pro žalobce a dodatek ke smlouvě o dílo ze dne 12.9.2000 podepsaný objednavatelem Lesostavby Třeboň a.s., i výpis z obchodního rejstříku firmy Kubynek, jejímž jedním z mnoha společníků je i I. K., o kterém R. L. tvrdila, že zaměstnával ukrajinské dělníky jménem žalobce. Dne 9.2.2001 bylo doručeno paní R. L. sdělení o tom, že úřad práce bere na vědomí výpověď plné moci, které mu bylo doručeno 30.1.2001. Doručení rozhodnutí o uložení pokuty však že je účinné, neboť bylo doručeno do vlastních rukou již 23.1.2001.

Dne 18.6.2008 pořídil zástupce firmy OLEXANDRA, s.r.o. na Úřadu práce v Pelhřimově kopie protokolu ze dne 12.12.2000, rozhodnutí o zahájení správního řízení a rozhodnutí o uložení pokuty.

Dne 23.6.2008 podal žalobce proti rozhodnutí úřadu práce o uložení pokuty odvolání. Dne 28.7.2008 sdělil Magistrát města Pardubic, odbor správních agend Úřadu práce v Pelhřimově, že plná moc paní R. L. je falsifikátem, neboť podpisový vzor nesouhlasí

s žádným podpisem pracovníků, kteří v té době prováděli ověřování, pod pořadovým číslem na ověřovací doložce jsou v knize ověřovány zcela jiné údaje a nejpatrnější poznatek je v samotném otisku úředního razítka, kde je uvedeno označení úřadu jako Magistrát, čili „t“ je tam navíc. Navíc doklad s daným číslem a sérií byl nalezen v databázi neplatných dokladů, jedná se tedy o podvrh.

O podaném odvolání rozhodl žalovaný dne 12.11.2008 napadeným rozhodnutím, ve kterém uvedl, že považuje za prokázané, že správní orgán postupoval v době vedení správního řízení a rozhodování v souladu s ustanovením § 46 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, které mu ukládalo zejména vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Zjištěný stav věci neumožňoval jiný výklad, a pokud je nově poukazováno na v době rozhodování neznámé skutečnosti, spočívající ve zfalšování plné moci, je žalovaný toho názoru, že tato skutečnost by mohla být za splnění dalších zákonných podmínek důvodem pro postup dle ustanovení § 100 odst. 4 správního řádu. Je ale nutno s ohledem na ustanovení § 100 odst. 3 správního řádu tento postup rovněž odmítnout, neboť tříletá lhůta, ve které lze o obnově řízení rozhodnout, již uplynula.

Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 500/2002 (???) Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Žalobce sice žádal, aby soud ve věci nařídil jednání, ale vzhledem k tomu, že soud v souladu s ustanovením § 76 odst. 1 písm. a) ruší rozhodnutí správního orgánu pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů, mohl dle tohoto ustanovení rozhodnout bez nařízení jednání.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce ve svém odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce v Pelhřimově o uložení pokuty výslovně namítal, že se nikdy nedozvěděl ani o zahájení správního řízení, ani o vydání jakéhokoli rozhodnutí, a to až do června roku 2008, kdy mu byl z důvodu exekuce obstaven bankovní účet. Namítal dále, že plná moc je neplatná a že mu rozhodnutí Úřadu práce v Pelhřimově nebylo řádně doručeno, že se jedná o falsifikát a pokud byly uvedené smlouvy uzavřeny paní R. L., je nutné i je považovat za neplatné. Žalobce v odvolání navíc namítal, že nebyl vyzooměn jako účastník řízení o zahájení správního řízení.

Podle odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný zamítl odvolání jako opožděné, když pouze uvedl, že skutečnost, že plná moc byla zfalšována, mohla být pouze důvodem pro obnovu řízení, ale že již uplynula tříletá lhůta, ve které lze o obnově řízení rozhodnout. Žalovaný se v tomto napadeném rozhodnutí ale nijak nezabýval tím, že pokud byla plná moc zfalšována, což bylo potvrzeno i Magistrátem města Pardubic, odborem správních agend, ve zprávě ze dne 24.7.2008, takže v době rozhodování tato informace již byla žalovanému známa, zda mohlo rozhodnutí Úřadu práce v Pelhřimově č.j. KP/26/2000/R/Da ze dne 11.1.2001 o uložení pokuty nabýt právní moci. Podle § 100 odst. 1 správního řádu je možné povolit obnovu řízení před správním orgánem pouze tehdy, pokud je toto řízení ukončeno pravomocným rozhodnutím ve věci. Žalovaný se tedy měl nejprve zabývat otázkou platnosti doručení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a posoudit, zda řízení před Úřadem práce v Pelhřimově bylo pravomocně skončeno. Dokud nebude jednoznačně vyřešena otázka, zda došlo k pravomocnému ukončení řízení před orgánem prvního stupně, není namístě argumentace žalovaného ustanoveními správního řádu, které se týkají obnovy řízení.

Neobstojí ani argumentace žalovaného ve vyjádření k žalobě, když uvedl, že oznámení o zahájení správního řízení bylo doručeno žalobci na adresu uvedenou v obchodním rejstříku, a proto se žalobce nemůže bránit tím, že o zahájení správního řízení ve věci nevěděl. Ze správního spisu ale soud zjistil, že v rozporu s tímto sdělením žalovaného bylo oznámení o zahájení správního řízení o uložení pokuty ze dne 12.12.2000 zasláno pouze paní R. L. dne 19.12.2000. Žalobce o zahájení správního řízení vůbec vyrozuměn nebyl.

Soud tedy dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. S ohledem na shora uvedené skutečnosti zrušil rozhodnutí žalovaného dle ustanovení § 76 odst. 1 s.ř.s. pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Na žalovaném nyní bude, aby posoudil otázku platnosti předložené plné moci a následně platnosti doručení rozhodnutí správního úřadu prvního stupně a tedy i včasnost podaného odvolání.

Podle ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. je správní orgán právním názorem, vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku, v dalším řízení vázán.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož úspěšnému žalobci náleží právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému správnímu úřadu. Náhradu nákladů řízení představuje v dané věci zaplacený soudní poplatek z podané žaloby ve výši 2.000,- Kč a dále náklady právního zastoupení žalobce, které tvoří odměna Mgr. Michala Hory, advokáta, za dva úkony právní služby po 2.100,- Kč (převzetí zastoupení, podání žaloby) podle ustanovení § 7, § 9 a § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a dvakrát režijní paušál po 300,- Kč za náhradu hotových výdajů podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Právní zástupce žalobce předložil doklad o tom, že je plátcem DPH, proto byla žalobci jako součást přiznané odměny uznána i částka 960,- Kč, tj. 20% daň z přidané hodnoty z celkové odměny za právní zastoupení. Celková výše nákladů řízení žalobce tak činí 7.760,- Kč, jejíž povinnost k náhradě soud přiznal proti žalovanému k rukám právního zástupce žalobce ve 30denní lhůtě k plnění podle ustanovení § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění, za použití ustanovení § 64 s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a následujících s.ř.s. u Městského soudu v Praze kasační stížnost, a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podle ustanovení § 105 odst.2 s.ř.s. stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem ; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 29. července 2010

JUDr. Hana V e b e r o v á, v.r.
předsedkyně senátu